

Sygn. akt VI Ga 41/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Anna Walus-Rząsa

SR del. Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: J. P.

przeciwko : R. O.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt V GC 187/13

I. oddała apelację,

II. zasądza od pozwanego R. O. na rzecz powoda J. P. kwotę 1.200 zł (jedno tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 41/14

Uzasadnienie wyroku z dnia 27.03.2014 r.

Powód J. P. wniósł o zapłatę od pozwanego R. O. kwoty 27.180,00 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot, wskazując, iż pozwany na poczet dostawy i sprzedaży oleju napędowego, wynikających z umowy z dnia 19.03.2012 r. wpłacił kwotę 12.000,00 zł, pozostała do zapłaty kwota z dwóch faktur.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zaprzeczył twierdzeniom strony powodowej, zarzucił, iż wystawienie i doręczenie faktury nie jest dowodem należytego wykonania umowy. Zarzucił brak wezwania do zapłaty. Wskazał, iż zawarł z powodem ustne porozumienie, zgodnie z którym nastąpiło przedłużenie terminu płatności faktur z uwagi na trudną sytuację finansową pozwanego. Wniósł o skierowanie stron do mediacji.

Sąd Rejonowy w Krośnie po przeprowadzeniu postępowania dowodowego oraz pominięciu dowodu z zeznań stron w dniu 25.06.2013 r. wydał wyrok, w którym uwzględnił powództwo w całości oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda w całości koszty procesu. Uzasadniając wyrok wskazał, iż sprzeciw jest wewnętrznie sprzeczny, gdyż z jednej strony pozwany zaprzecza sprzedaż i dostawie towaru, z drugiej strony powołuje się na przedłużenie terminu

płatności. Fakt sprzedaży towaru oraz dostawy wynika z umowy sprzedaży z dnia 19.03.2012 r. i dokumentu WZ. W rozważaniach prawnych sąd rejonowy wskazał, iż na podstawie art. 302 § 1 kpc pominął dowód z przesłuchania stron, brak było podstaw do odroczenia rozprawy z uwagi na brak zaświadczenia od lekarza sądowego, a zarzuty pozwanego nie zostały udowodnione.

W **apelacji** pozwany zarzucił naruszenie prawa materialnego i sprzeczność ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego i na tej podstawie wniósł o uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania i zasądzenie kosztów na swoją rzecz za obydwie instancje. W uzasadnieniu zarzucił m.in., iż powód nie wykazał, że suma podana w wekslu jest tożsama z kwota określoną w zobowiązaniu. Sąd zaniedbał czynności, czym uniemożliwił pozwanemu skuteczną obronę, w tym pominął istotny dla sprawy dowód z przesłuchania stron.

W **odpowiedzi na apelację** powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, podtrzymując swą dotychczasową argumentację.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego była bezzasadna. Sąd rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń w oparciu o materiał dowodowy w postaci pisemnej umowy sprzedaży oraz dokumentów WZ, które to w zakresie swej wiarygodności nie budziły wątpliwości sądu. Pozwany nie został pozbawiony prawa do obrony poprzez pominięcie dowodu z zeznań stron, skoro pozwany mimo prawidłowego wezwania na rozprawę nie stawił się i nie przedłożył przy tym zaświadczenia od lekarza sądowego (art. 214¹ kpc). Skutkowało to pominięciem dowodu z zeznań stron zgodnie z art. 302 § 1 kpc. Dodatkowo wskazać należy, iż wniosek dowodowy z zeznań stron został zgłoszony przez powoda, zatem pozwany nie mógł skutecznie zarzucać sądowi, iż doszło do pozbawienia go prawa do obrony w procesie w postaci pominięcia tegoż dowodu. Niezrozumiałym dla sądu odwoławczego był natomiast zarzut dotyczący prawa wekslowego, jako że sprawa nie opierała się na zobowiązaniu wekslowym.

Z tych względów apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu na mocy art. 385 kpc. O kosztach postępowania apelacyjnego sąd orzekł na podstawie art. 108 kpc w zw. z art. 98 § 3 kpc, na które to koszty złożyło się minimalne wynagrodzenie radcy prawnego strony wygrywającej proces w postępowaniu II instancji.